

Ο ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ 'ΝΟΥΜΑ.

Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ Μαγιάτικου διαγωνισμοῦ μας θὰ τὸ δημοσιεύουμε ὕστερ' ἀπὸ δέκα πέντε μέρες. Τώρα ἀρχίζει ὁ διαγωνισμὸς γιὰ τὸν 'Ιούνιο. Ὅροι, οἱ ἴδιοι πάντα, μὲ τὴν διαφορὰ πῶς ἐκεῖνα ποὺ θὰ μᾶς στείλουν, μποροῦν νὰ ἔχουν κ' ἴσα μ' ἐξήντα λέξεις.

Μὰ ἔχει, γιὰ τὸ Θεὸ, ὅλο ποιήματα. Ἄς μᾶς στέλνουν οἱ φίλοι καὶ πεζά. Νά, διαλογάκια, χωριτάδες, καὶ σὰν τὰ παραγραφάκια, ποὺ δημοσιεύουμε.

Λοιπὸν ἴσα μ' ἐξήντα λέξεις, τὸ βραβεῖο δέκα δρ. καὶ προθεσμία ἡ τελευταία μέρα τοῦ 'Ιουνίου.

ΤΑ ΜΑΛΛΙΑ

C'est de la poussière, mon âme.
Clémence.

Τώρα θὰ φάλλω τῶν μαλλιών σου τὴ χάρη. Τώρα τῶν μαλλιών σου τὸ πλάνημα θὰ τραγουδήσω.

Λύσε τις κορδέλλες τις τριανταφυλλίδες καὶ ξεπλέξε τις καστανιὲς πλεξούδες κ' ἔλα καὶ στὸ χᾶδι τοῦ κοκκαλέ- νου χερσιού μου.

Ὁ ἥλιος γέρνει. Μὴν κλαῖς, κ' ἡ λιγωμένη ψυχὴ μου ἄφησε νὰ πέτῃ ἀπ' τὰ νωθὰ χέρια μου τὸ κομπολόγι τῶν μαργαριταριῶν. Μὴν κλαῖς καὶ δὲν θὰ μείνουν στὰ δάχτυλά μου τὰ χρυσοῦδα ἀπ' αὐτὸ τὸ πλάνο κυνήγι τῶν πετα- λουδιῶν. Καὶ δὲν θὰ μείνῃ στὰ δάχτυλά μου, ὅπως λές, σκόνη, ψυχὴ μου τῶν μαλλιών σου τὸ χᾶδι. Λύσε τὰ μαλλιά σου καὶ ὠνευρέψτεκα μὲ πολὺχρομὴ ἁρμονία.

Λύσε τὰ μαλλιά σου καὶ ὁ χινοπωριτικός ἥλιος πεθαί- νει.

Μὴ πορὰ μπήκα; στὴν ψυχὴ μου σὰ μιὰν αὐγινὴ με- λωδία κ' ἔκαμες ν' ὀντηνῇσουν ὅλες οἱ ἀραχνιασμένες γω- νιὲς τῆς. Ἔλα τώρα ποὺ σφαλινοῦνε τὰ λουλουῖδα, ἔλα τώρα ποὺ σπικταροῦν τὰ χρώματα. Κι ὡς πολυέλαιος ἀ- γνάντια στὸν ἐπιτάφιο τῶν χρωμάτων ἄς ἀνάψῃ ἡ κόμη σου.

Θὰ σβύσουμε κ' οἱ δύο σ' ἓνα δαίλι' καὶ θὰ σβύσουν τὰ λόγια ποὺ ρίχνω στὸ χαρτί γιὰ σένα. Μὰ ἔνα τραγοῦδι θὰ μένῃ προσκεφάλι μας στὸν ξεχασμένο τάφο. Ἐκεῖνο ποὺ κανεὶς ἄλλος ἀπ' ἐμᾶς δὲ διδάσκει τὸ χειρόγραφο ἐκεῖνο ποὺ ἔχω μέσα τυλιγμένη τὴν καστανιά σου πλεξούδιτσα ποὺ μοῦ χάρισε. Δικὸς μου θηταυδὸς, ποὺ μ' ἀναγαλλιάζει, ποὺ μὲ ξετρελλαίνει, εὐκολὰ ἄλλου κτήμα δὲν γίνεται.

Κ' εἶνε σὰ μιὰ πικρὴ ζωὴ, ἓνα χρυσὸ στεφάνι, κ' εἶνε σ' ἓνα σβύσιμο μὲ δόξα κορώνη κ' ἐκεῖ ἡ ψυχὴ μου κρε- μίστηκε. Καὶ τὴ δόξα τῶν μαλλιών σου λαχτάρισα.

Ποῦ σὰν πολυέλαιος ἀνάβει στὸ ἡλιόγερμα, ὅταν σω- παίνουμε κ' οἱ δύο, ποὺ φωσφορίζει στὴ φεγγαρονυχτιά σὰ θέλσας, ὅταν σὰ λέω παλιὲς ἱστορίες καὶ ὅταν μὲ λὲς καινούρια λόγια, ποὺ μὲ γεννοῦν μιὰν ἀγνωστὴν ἱερατρι- χίδα.

Πόλη

ΡΟΔΟΦΙΛΟΣ

— Πῶς πάει ἡ καινούρια σου μαγεύριτσα; Τὴν ἔμα- θες νὰ μαγεύει;

— Ὅχι καὶ τόσο. Ἐνὰ ὅμως πρᾶμα κατόρθωτα κ' ἡσύ- σα. Ἐμαθα τέλος τὸν ἔντρα μου νὰ μὴν γκρινιάζει.

Δάσκαλος. Εἴπαμε λοιπὸν, λογιώτατε, πῶς τὸ κρῦο ευστέλλει κ' ἡ ζέστα διαστέλλει. Μπορεῖς νὰ μᾶς δώσεις ἓνα παράδειγμα;

Λογιώτατος. (Πονηρὰ) Μάλιστα. Τὸ καλοκαίρι μεγα- λώνει τις ἡμέρες, κ' ὁ χειμὼνας τις μικραίνει;

Δάσκαλος (ποῦ ἀνάβει κ' ἔτσι τὸ χέρι του ἀπλώνει ὡς σὸ μᾶγουλο τοῦ λογιώτατου). Νά, καὶ παργέλα ἂν θέλεις.

Κ. Κολακας. Ὁ κυρία μου, τί παιδάκι, τί πρόσωπο! Σὰς συχαίρουμαι, σὰς συχαίρουμαι...

Κυρία. Δὲν εἶναι δικό μου αὐτὸ τὸ παιδάκι.

Κ. Κολακας. Ὅχι; Μὰ σὰς συχαίρουμαι, σὰς συχαίρουμαι.

ΑΝΕΜΟΤΡΑΓΟΥΔΑ

III

Ἐγείρες ἔτσι ἄθελα τὸ κεφάλαι σου τὸ χρυσὸ καὶ τὰ ξανθὰ σου μαλλιάκια ἀγγίζαν τότες ἀλαφρὰ ἀλαφρὰ τὰ δικά μου τὴν ὥρα κείνη μοῦ φαίνον- ταν πῶς ἀγγίζε τὴν ψυχὴ μου κάποιον μυρωμένο ἀγέρι. Κάποι' ἀπέραντη μοσκοβολία. Πορπάταγες στὰ δέντρα ἀπὸ κάτω καὶ τὰ πουλάκια σκαρωμένα στὸ κλαρί κελαδοῦσαν. Γλῦκα καὶ ζωὴ ἦταν περρυ- μένη στὸν κῆπο μας καὶ σ' ὅλα πρώτη βασίλειος ἐξου, ποὺ δὲ θυμοῦμαι τώρα καὶ κλαίγω στὴν κον- τόχοντρη λεμονίτσα ἀπὸ κάτω ποὺ τρεμόγευαν τ' ἀσπρολούλουδα ἐσκυψες κ' ἐκοψες ἓνα, τὰ φυλλά- ράκια του μᾶδινες διγὰ διγὰ καὶ τὰ σκόρπιδες στὸν ἀνεμὸ τὸ σιγανὸ ποῦ ἀλαφροφυσούσε ἀπὸ πέρα. Πορπατοῦσες διγὰ διγὰ μὲ τὸ μάτι πότε στὸ βιδάλιο σκημένο, πότε στὰ λουλουῖδα, καὶ τριγυρνοῦσες τὸν κῆπο πάντα συλλοισμένη, πάντα θλιμένη. Στὴ θά- ψη σου κ' ἡ καρδιά μου χτυποῦσε, κι ἀπ' τὰ μάτια μου κυλοῦσαν δάκρυα χιόντρα, σὰν τις σταλαματιές, ποὺ στὸ κάθε θαλασσοδέρμα πετιοῦνται ἀπ' τὸ βρά- χιο. Μιὰ δύναμη μυστικὴ βαστοῦσε τὴν καρδιά μου καὶ στὸ λάρυγγά μου ἐξέπνεε κάποιον θλιμένο τρα- γοῦδι.

Γαλήνη δὲξο καὶ μέγα χαμόδι!

Σταναχωριόμουν, ἄθελα πάλι νὰ σοῦ πῶ, νὰ σοῦ μιλήσω φωτιά καὶ τρέλλα ἡ σιγαλιά ποὺ βασίλειος στὸν κῆπο σάπαζε τὴ φουρτούνα τῆς καρδιᾶς μου καὶ μὲ κλεινε τὸ στόμα ὥχι τότες! τότες ἔβγαλε γιὰ πρώτη φορὰ στὴν εὐτυχία τῆς πίκρας στὴν πίκρα τὴ γλυκιά ποὺ ὅλο πονεῖ καὶ κλαίει, ποῦ ὅλο ζιτῆ, καὶ στὸ ἀδύνατο βρῖσκει τὴν ὀνειρεμένη, τὴν ἀλά- λητη γλυκάδα. Γιατί τὸ πλάνο ὄνειρο νὰ σβῇστῃ γιὰ πάντα στὸν κῆπο τῆς Ἀγάπης; γιατί νὰ μείνῃ ὡς ἐκεῖ ἡ χαρὰ κ' ἡ ἀπολαυσὴ νὰ φωλιάσῃ τώρα στὰ σωτικά μου καὶ στὴν ψυχὴ μου; γιατί δὲν ἀφίνες τὸν καθαυτοῦ κακισμένο ναυαγὸ νὰ πλανιέται στὰ ὀνειρε- μένα πέλαγα τῆς Ἀγάπης; γιατί ν' ἀπλώσῃς τὸ χε- ράκι σου τὸ ἀσπρουδὸ καὶ νὰ τραβήξῃς καὶ νὰ ξεσκί- σῃς καὶ νὰ κομματίσῃς τὴ χρυσόπλεχτη σκέπη ποὺ σκέπαζε τὸ θάνατο; Γιατί; Γιατί...

ΜΑΡΚΟΣ ΓΕΡΑΝΗΣ

ΚΕΡΔΟΣ 328,540 ΔΡΑΧΜΩΝ

Ναί! 328,540 δραχμὰς ἔδωκε μέχρι τοῦδε τὸ γραφεῖον τοῦ τραπεζομεσιτοῦ κ. Ἰω. Φωτίου εἰς τοὺς πελάτας του. Ἦτοι ἐκ τῶν ἀγοραστῶν λα- χειροφῶρον ὁμολογιῶν ἐκ τοῦ γραφείου του ἔχουν κερ- δίσαι διάφορα ποσά. ἀνερχόμενα εἰς τὴν στρογγυλὴν ἀριθμὸν 328,540 δραχμῶν.

Ὁ κ. Ἰω. Φωτίου θέλει ν' ἀναβιβάσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς 1,000,000 δραχμ. Ἐπιθυμῶν δὲ ἓνα συμμε- τάσχωσι τούτων πᾶσαι αἱ τάξεις τῆς κοινωνίας ὅπως οὐ- σὸς ἐξ ἑαυτῶν τὴν προκαταβολὴν δι' ἐκαστὴν λαχειο- φῶρον τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς εἰς δραχμ. 8 καὶ καλεῖ τοὺς θελόντας ν' ἀγοράσωσι τοιαύτην νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸ τυχερὸν γραφεῖον του, ὅπου πάντως ἢ ἀ κλη- ρωθῇ μετ' ἀμοιβῆς ὁμολογία τις καὶ τὴν χαρὰ νὰ εἶ- νῃναι ἡ πρώτη μὲ τὰς 70,000 χρυσᾶς δραχμὰς τὴν 18 Ἰουνίου, ἢ. ἢ, ὅτε γενήσεται ἡ κλήρωσις.

Ὡσαύτως ἀσφαλιζονται καὶ λαχειοφῶροι ὁμολογίαί τῆς αὐτῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς διὰ τὴν αὐτὴν εἰς τὸ ἄρτιον κλήρωσιν τῆς 18 Ἰουνίου 1904 ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς ἐκάστη.

Συνταγματάρχης. Ἐτσι τοὺς θελῶ τοὺς μουσικὸς σου, κύριε ἀρχιμουσικέ, εὐχε τοὺς Παστρικοί, συγυρισμέ- νοι, τὰ ὄργανά τους λαμπρὰ γαλισμένα. Ἐνὰ πρᾶμα ὁ- μως ἤθελε νὰ προσέξῃς.

Ἀρχιμουσικός. Τί πρᾶμα, κύριε συνταγματάρχα;

Συνταγματάρχης. Ὅταν παίζουν, ἔπρεπε ὅλοι νὰ σηκώνουνε μαζί τὰ δάχτυλά τους μὲ τάξη στρατιωτικὴ, καὶ οἱ ἴσια διαστήματα καιροῦ, ἔτσι ἔν δυό, ἔν δυό...

Η ΕΘΝΙΚΗ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμματῖα καὶ εἰς χρυσὸν ἀποδοτέα εἰς ὀρισμένην προθεσμίαν ἢ διαρκή. Αἱ εἰς χρυσὸν κα- ταθέσεις καὶ οἱ τ καὶ αὐτῶν πληρόνεται εἰς τὸ αὐτὸ νόμισμα, εἰς ὃ ἐγένετο ἡ καταθέσις.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι τῶν ὁμολογιῶν πλη- ρώνονται ἐν τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτή- σει τοῦ καταθέτου ἐν τοῖς Ἱποκαταστήμασι τῆς Τρα- πεζῆς, ἐν Κερκίρα δὲ Κεραλληνίᾳ καὶ Ζακύνθῳ διὰ τῶν ὑποκαταστημάτων τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς.

Τόκοι καταθέσεων

1	1/2	τοῖς 0/0	κατ' ἔτ. διὰ κατ. 6 μηνῶν
2	"	0/0	" " 1 ἔτους
2	1/2	" 0/0	" " 2 ἔτων
3	"	0/0	" " 4 ἔτων
4	"	0/0	" " 5 ἔτων

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ' ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὀνομαστικαί ἢ ἀκίνητοι.

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Στὸ φύλλο τῆς ἑλλης Κυριακῆς θὰ δημοσιεύουμε ὠραιότατο διήγημα τοῦ Ἀργύρου Ἑρταλιώτη καὶ δύο φι- λιοι.

— Καίως καὶ ἐφεὰ τραγουδάκια ἀνέκδοτα τοῦ κ. Μ. Μαλακάση μὲ τὸν τίτλο : «Λόγια στὸν ἀνεμὸ».

— Ἀπὸ τὸ παραπανῶς δὲ φύλλο, ἀριθ. 101, θάρχι- σουμε μιὰ ἐπιφυλλίδα καινούρια καὶ πολὺ ἐνδιαφέρουσα.

— Εἶναι μιὰ μελέτη τῆς κ. Laura Marholm : «Ὁ χρι- ριαντικὸς πολιτισμὸς ἐπὶ Σκανδιναβίᾳ», ποὺ τὴ μεταφράσει χάρη τοῦ «Νουμά» ἀπὸ τὸ Γερμανικὸν ὁ κ. Karl Dieterich.

— Πόσο δύσπιστος ποῦναι ὁ Ρωμῆος μερικὲς φορές!

— Κάποιος φίλος μᾶς ρώτησε, ἂν τὰ γραμμάτια τοῦ κ. Κρίγκερ, ποὺ δημοσιεύσαμε στὸ 9' φύλλο, τάχα γραμμένα ὁ ἴδιος ἦ... τὰ γράψαμε μεις!

— Λίγο ἔλειψε νὰ μᾶς ρωτήσῃ ἂν κ' ἡ εἰκόνα τοῦ κ. Κρίγκερ εἶναι ἀληθινή.

— Ἐχουν πάθει τόσα οἱ ἄνθρωποι ποὺ ὅλα ψεύτικα τὰ βλέπουν γύρω τους.

— Καὶ δὲν ἔχουν ἄδικο, ἀφοῦ κάποτε μιὰ ἐθνικὴ ἐ- φημερίδα (τὸ ἴδιον δὲ κάνουν κάθε μέρα, ἐθνικὰς καὶ ἀντε- θνικέσι!) δημοσίευσεν μιὰ εἰκόνα τῆς Ντοῦζε, γιὰ τὴν εἰκόνα τῆς Ἀγίας Βαρβάρας!

— Ὁ πολυτάλαντος ὁμογενὴς κ. Πέτρος Γιάνναρος τῆς «Ἑσπερινῆς» ἐδήλωσε προχθὲς πῶς προσφέρει χιλίας δραχ- μὰς τὸ χρόνο γιὰ νὰ μὴ καταργηθῇ ὁ Λαοσάκετος διαγω- νισμός.

— Ἐπειδὴ αὐτὴ ἡ δωρεὰ γίνεται γιὰ νὰ μὴ χάσῃ ὁ Κουρούπης τὴ χιλιοδραχμὴ ἐπιχορηγήσῃ του, καλὸ θά- ταν ὁ διαγωνισμὸς διὸ καὶ μπερὶ νὰ ὀνομαστῇ «Κουρού- πειος».

— Μὲ τὸ καινούριο ὄνομα μπορούσε νὰ μᾶς βγάλῃ καὶ τίποτε ἔργα τῆς προκοπῆς, ἀφοῦ ὡς «Λαοσάκετος» μᾶς γιόμισεν ἐκδόσεις.

— Τὰ τραγοῦδι ποῦναι στὸ βιβλίον τοῦ Ἑρμονα διαι- ροῦνται σὲ πέντε μέρη : Μεσοχρονιάτικα, Ἀττικά, τῆς Ἀ- σίας, τῆς Ἀγάπης, τῆς Ζωῆς.

— Ἀπὸ κάθε μέρος, μὲ τὴν ἴδια σειρά, δημοσιεύαμε καὶ ἀπὸ ἓνα τραγοῦδι, κ' ἔτσι οἱ ἀναγνώστες μας, μὲ τὰ πέντε τραγοῦδι τῆς πρώτης σελίδας μας, θὰ νοιώσουνε καλὰ τὴν ποίησιν τοῦ Ἑρμονα.

— Εἴδατε καὶ συμφορὰ! Τὸν «Ἰππόλυτον» ἐδήλωσε πῶς θὰ πρᾶσθῃ τοῦ χρόνου ὁ θάσος τοῦ Μιστριώτη, τὸν «Ἰππόλυτον» τοῦ προτφέρει ἀμέσως ἀριστοτεχνικὰ μετα- φρασμένο ὁ Ἑρμονας!

— Ἀ! μ' αὐτοὶ οἱ προδότες δὲν τὸν ἀφήνουν τὸν ἐ- θνικὸν Καρνάβαλο βῆμα νὰ κἀνῃ δίχως νὰ τοῦ βγοῦν μπρο- στὰ!

— Χρυσὸ παιδί ὁ Σαμπρόλ τῆς «Ἑστίας» καὶ φρόνιμη μίλησις γιὰ τὸ βιβλίον τοῦ Ἑρμονα.

— Μά στο τέλος ο καλότυχος έκανε ό,τι κ' ή κα-
ταίκα στη γιομάτη καρδιά.

Της έδωσε μιὰ κλωτσιά κ' έχυσε όλο τó γάλα, μέ-
τò νά πηγή γλώσσα του "Ερμώνα... άπελπιστική!

— 'Αρρώστεια ρωμέικη, βλέπετε, κι αυτή ν' άνακατευό-
μαστε σέ όλα και τ' έκαίν' ακόμα πού δέ νοιώθουμε!

— 'Η αΝέα Σκηνή», μάς είπαν, φέτος πρόκειται νά
έργαστ'η μέ χεινούρια πράματα.

— Τò πιστεύουμε γιατί ό κ. Χρηστομάνος όταν βαλθή
νά δουλέψη μέ τά σωστά του, μπορεί νά κατορθώτ'η θού-
ματα, άν και μέ τή ζευσεϊκή του πολλές φορές τή χαλάει
ό ίδιος τή δουλειά.

— 'Ας είλαι! Μέσα στη φτεινή θεατροπλημύρα, τó μό-
νο πού θίξιζ'η νά προσέξ'η κανένας θάνατ' η «Ν. Σκηνή».

— 'Ο κ. Χρηστομάνος θά μάς επιτρέψ'η νά προσέξουμε
και μεις σ' αυτή, άφού του δηλώσουμε πώς εισιτήριο δέ
δεχόμαστε, όπως κι από κανένα άλλο θέατρο.

Ο ΙΔΙΟΣ

ΦΤΗΝΑ ΒΙΒΛΙΑ

Στό γραφείο του «Νουμά» και στά κίσκια της 'Ομο-
νοίας, και του 'Υπουργείου των Οικονομικών πουλιούνται,
τάκόλουθα βιβλία, ΜΙΑ ΔΡΑΧΜΗ τó ένα — κ' ένα φρ.
χρ. γιά τó 'Εξωτερικό:

Τού ΨΥΧΑΡΗ: «Τένιερ του Γιαννίρη» και τó «Τα-
ξίδι μου». — Τού ΠΑΛΛΗ: «'Ηλιος και Φεγγάρι». —
Τού ΕΦΤΑΛΩΤΗ: «'Η Μαζώχτρα (διήγημα) και ό Βουρ-
κόλακας (δράμα)». — Τού ΦΩΤΙΑΔΗ: «Τò γλώσσιν-ό ζήτημα
και ή εκπαιδευτική μας άναγέννησις». — Τού ΦΙΛΗΝΤΑ
«Γραμματική της Ρωμείκης γλώσσας» και «'Από τούς
θρύλους των αιώνων» (ποιήματα).

Οι άγοραστές των έπαρχιών πληρώνουν 30 λεπτά τα-
χυδρομικά γιά κάθε βιβλίο.

Οι άγοραστές του 'Εξωτερικού δέν πληρώνουν ταχυδρο-
μικά

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΟΙ ΑΝΤΡΕΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ

'Αγαπητέ «Νουμά»

Σας μεταφέρω ένα διάλογο όπως έγινε εδώ και
λίγες ήμέρες στ'η Μουνυχία. Μιά κυρία άπάντησε
στόν περίπατο μιὰ νιόπαντρη παλιή της φιλενάδα κι
άφού τήν εύχήθηκε γιά τó γάμο της τήν έρωτ'α:

— Και τί δουλειά κάμνει ό άνδρας σου; ...

— Είναι λεμβούχος τ'ης άπάντ'α.

— 'Α! ώρα! βγάζουν λεφτά οι μπαμπέρηδες.

Καθώς βλέπετε ή κ. λεμβούχου έμαθε πώς
λέγεται τó επάγγελμα του άνδρα της 'Ελληνικά
της άλλης δέν της δόθηκε εύκαιρία νά τó μάθ'η.
Και όλοι έγέλασαν εις βάρος της γιά τήν άμάθεια
έν ό τó λαθός της ήτανε (άν υπάρχ'η λαθος πού δέν
δικαιολογείται από κάποια ψυχολογική κατάσταση) τó
ότι θέλησε νά μεταφράσ'η τή λέξη χωρίς νάχη βε-
βαιότητα γιά τή σημασία της.

Και όμως ό κ. Μιστριώτης ήμπορε αύριο νά μάς
φέρ'η αυτό τó επεισόδιο γιά έπιχειρήμα, νάποδείξ'η ότι
ήμπορε ό λαός νά μάθ'η τήν καταρρέουσα θά μου π'ητε
πώς: Νά, θά μάς π'η 'Αγαθοπουλικώτατα ότι άν αυτή
ή γυναίκα έτύχαινε νά πάρ'η σύζυγο κι ένα μπακαλή
μετά θάνατον (δ μή γένοιτο) του λεμβούχου θά έμά-
θαινε ότι ό μπακαλής λέγεται παντοπώλης και άν
ήρχετο εις γάμου κοινωνίαν και τρίτη
φορά (ό λόγος τó λέει,) θά έμάθαινε και τή λέξη οί-
νοπώλης ή φανοποιός ή στιλβωτής
κ.τ.λ. και ναι μέν δέν επιτρέπεται ό τέταρτος γάμος

όπό της εκκλησίας του Χριστού, άλλ' έπειδή ή ξηρά
λογική δέν πειραζεται από τήν πραγματική αλήθεια
άλλά ζητάει τή λεγόμενη λογική αλήθεια, ήμπορούμε
νά υποθέσουμε ότι αυτή ή γυναίκα ύπαντρεύεται τόσες
φορές, όσα είναι τά όνόματα της καταρρέουσας πού ση-
μαίνουν επάγγελμα τότε (και ποιός ήμπορε νάμφι-
βαλλ'η) θά μάθ'η αυτή ή γυναίκα όλες αυτές τις λέξεις
(άρκει νά τις θυμάται). Εύκολα ήμπορείτε νά εύρετε
άναλογες απόδειξεις γιά άλλη σειρά λέξεων και νά γε-
νικεύσετε πού λένε τó πράγμα γιά όλο τó λεξικό της
άρχαιας 'Ελληνικής γλώσσας.

'Αθήνα 24 [5 1904.

Δικός σας
ΣΑΤΥΡΟΣ

ΤΑ ΚΑΡΤ ΠΟΣΤΑΛΙΑ

Φίλτατε «Νουμά»,

'Ακουσα μιὰ λέξη προχτές από 'έω από τó Τα-
χυδρομείο και τήν παραδίδω... στών δασκάλων τήν
περιφρόνηση.

'Ενας μικρός εφώναζε:

— Πάρτε, κύριοι, ώριον κάρτ-ποστάλια! 'Εχουμε
κάρτ-ποστάλια έκλεχτά, κύριοι!

Ξαφνιάστικα άμα τήν άκουσα τή λέξη, μά και
χάρηκα, γιατί έπίστηκα μιὰ φορά ακόμα πώς τή
γραμματική και τή γλώσσα δέν τις φτειάνουν οι δα-
σκάλοι. Τις φτειάνει ό λαός, πού τουδωσαν μιὰ ξένη
λέξη κι αυτός άμέσως τήν έχυσε στó καλούπι της
Γραμματικής του και τήν έκανε Ρωμείκη.

Τήν κατάλαξη αλφια τήν έχει στó πορτοκάλιο,
στá στραγάλια, στá παρακάλια και σέ τόσες άλλες
λέξεις. Τί λοιπόν θά τόν έδυσκόλευε νά τήν κολλήσ'η
και στá κάρτ-ποστάλ νά τά κάμ'η Ρωμείκη, άφού ή
μόδα του τά φόρτωσε κι' αυτά στ'η ράχη του:

Δικός σας
ΒΟΥΛΓΑΡΟΣ

ΕΝΑ ΑΥΤΟΓΡΑΦΟ ΤΟΥ ΨΥΧΑΡΗ

Φίλε «Νουμά»

Σέ ένα λεύκωμα μιαν'ης λογίας φιλενάδας μου, της
κυρίας Ειρήνης Διντρινοῦ, πού κι' αυτή έργάτρια είναι
ταπεινότητα της 'Εθνικής μας γλώσσας, τó ακόλουθο
είδα αυτόγραφο του μεγάλου μας Ψυχάρη:

30 του 'Αλωνάρη 1900

«Θυμούμαι τούς Κορφούς και τόν ούρανό τους, τόν
ούρανό τόν ήλιοχαδεμένο, τόν άχάλαστο. Τόν κοιτάζα
και μ' έπαιρναν τά δάκρυα. Σάν πονεί ή καρδιά, πρῶμα
πύ θλιβερό δέν υπάρχ'η παρὰ χαρούμενος ούρανός, κ'
έννοιωθα, μέσα στών Κορφών τήν όμορφάδα πώς οι
πόνιι μας ποτέ δέν μποροῦνε νά ταραξουνε τή δημιουρ-
γία.

Ψυχάρης»,

και σέ μιὰ στιγμή πού, κλεισμένος στó γραφείο μου,
έλευτερά νά δουλέψ'η έδινα στ'η σκέψ'η μου, πόσο μοχ-
τηροί και κακούργοι συκοφάντες φαντάστηκα πού είναι
έκείνοι πού τó άσύστολο τó θάρρος πέρνουνε νά λένε, και
νά κυνηγάνε όπως-όπως ν' άποδείξουνε κιόλας, πώς ή
ψυχή του Ψυχάρη, ή ψυχή ή τόσο πονετική, ή τόσο
εύγενική, κλει μέσα της τέτοια αίσθήματα γιά τή
Μεγάλη 'Ελλάδα, πού γιά λογαριασμό τους νά μάς
κάνουνε νά κοκκινίζουμε και μέ της ψυχής δάκρυα νά
κλαίμε τά χάλια τους.

Κέρκυρα

ΜΑΡΙΟΣ ΜΑΡΙΝΟΣ

ΒΓΗΚΕ ΣΕ ΒΙΒΛΙΟ

ΤΟΥ ΛΟΓΓΟΥ

ΔΑΦΝΗΣ ΚΑΙ ΧΛΟΗ

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

ΗΛΙΑ Π. ΒΟΥΤΙΕΡΙΔΗ

Πουλιέται χαρτοδεμένο 2 δραχμές,
(Γιά τó 'Εξωτερικό Φρ. χρ. 2) στó γρα-
φείο του «Νουμά» και στó Βιβλιοπωλείο
της «'Εστίας».

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Μαρ. Μαρ. — Τò ένα, βλέπετε, τó δημοσιεύου-
με. Τ' άλλο, άργότερα. Καλύτερα όμως νά μάς στέλνате
τίποτ' άλλο. — κ. Φ. Σιαμ. στ'η Πόλη. Δουλειά πολλή και
δέν άδειάσαμε νά σου γράψουμε. Δέν τούς ξεχνάμε όμως
τούς καλούς φίλους, κ' έννοια σου. Τά 'Γράμματα» του
Παλαμά πουλιούνται τρεις δραχμές. — κ. 'Ιππόλυτο. Τά
δύο άθάνατα 'Γράμματα» από τήν Κούταλη» πού δημοσιέ-
ψαμε θά βγούν και σέ βιβλίο, ύστερ' από λίγo, μέ πρό-
λογο του Συγγραφέα. Τότε ίτωε θά μάθετε και ποιοί, ή
ποιοί, είναι ό Στρατής κι ό Φωτ'ης. οι δύο Κουταλιανοί. —
δ. 'Αροδαφνοῦσα. 'Επί τέλους μποῦμ! 'Ελάβαμε τó άρ-
θρο σας και θά τó δημοσιεύουμε στó άλλο φύλλο. Μερικοί
φίλοι μάς ρωτοῦνε άν θυμάστε μαζί μας πού έδύσατε
έτσι άποτομα από τις στήλες του «Νουμά» — κ. Περιερ-
γο. 'Ο Μάρκος Γεράνης, πού τόσo σας άρέσουν τ' «'Ανε-
μοτράγουδα» του, είναι ό Μάρκος Γεράνης. Δέν σας φτά-
νει αυτό; 'Η δ. 'Αροδαφνοῦσα, καλα τó βρήκατε, είναι
ή κ. Ε.Λ. — κ. Μάρκο Λυγέρη. Γιατί δέν μάς στείλατε
και κανένα άλλο; 'Ετσι, μέ τη γλώκα του πρώτου, θά μάς
άφήσετε; — κ. Λυκαθτινός. 'Εννοια σας κι ό Παλαμάς
δέν μάς ξεχάσε. Κάποιο «'Απ' τά χαρτιά του άνθρωπά-
κου» έτοιμάζει τώρα γιά τó «Νουμά».

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γνωστοποιεί, ότι

α') Δάνειον	1881	5 ο/ο	πρός 5.50
β') »	1884	5 ο/ο	» 5.50
γ') »	1887	4 ο/ο	» 5,10
δ') »	1893	5 ο/ο	» 2.50
ε') »	1902	4 ο/ο	» 10.—

'Εν 'Αθήναις τ'η 26 Μαΐου 1904

('Εκ του Γραφείου)

Κ. Α. ΣΤΑΣΙΝΟΠΟΥΛΟΥ

«ΤΟ ΚΡΑΣΙ»

Τò βιβλίο της ήμέρας — φύλλα τυπογραφικά
18 — εικόνες ευρωπαϊκές 70 — χαρτί έκλεχτό. — Που-
λιέται δρ. 3,50, στá βιβλιοπωλεία «'Εστίας», Κ.
'Ελευθερουδάκη Πλατ. Συντάγματα» και Μπέκ.